

La matança del porc

Un relat de: [famapa](#)

Els vailets estàvem entusiasmats.

Els pares havien comprat un garrí i, a la casa del Poble Sec, es va bastir un espai on el marrà es trobés com a casa seva.

Ben aviat es va establir una connexió d'amistat profunda entre el porquet i la mainada. Tots estàvem desitjant que arribés el diumenge per anar al Poble Sec a veure al nostre amic, alimentar-lo i passar una estona junts. El temps va anar passant inexorablement per a tothom, per nosaltres que ja ens estava bé i pel porc que no sabia el que el destí i la família li estava preparant. El porc va anar creixent i la mútua amistat entre nosaltres va anar seguint un desenvolupament similar al seu augment de pes.

I va arribar el gran dia per a tots. Per a tots, menys pel porc clar.

Era diumenge. Tots estàvem allà, al Poble Sec. El porc també hi era. Estava molt content. Ens veia a tots reunits i alegres i ell participava d'aquesta alegria general.

Van començar els preparatius. Els estris es van anar col·locant de forma acurada i organitzada. Inclòs els més petits ens vam adonar enseguida que les coses pintaven magres pel nostre amic. Vam sortir corrent de l'escena del sacrifici i no vam parar fins l'últim racó més allunyat de la casa.

Els crits del porc no van trigar a començar, aguts i profunds. Encara que et tapessis les orelles amb les mans els crits les traspassaven i arribaven dins, molt endins. El porc ens feia arribar, de forma molt clara i sonora, la seva protesta i el seu desencís pel engany en que havia viscut durant sis mesos. Ens culpava, a nosaltres, als petits, del crim que s'estava cometent amb ell.

Finalment tot va acabar. El silenci es va apoderar de tot i de tots. No ens vam moure en molta estona, no volíem enfrontar-nos amb la realitat.

Els pares ens van cridar per anar a dinar, i allà a la sala, on unes taules allargades estaven preparades per agrupar la família, vam veure de nou i per última vegada el nostre amic, ara convertit en salsitxes.

El porc estava per llepar-se els dits, i els grans van gaudir molt del menjar. Els petits, no cal dir-ho, vam ser incapaços de empassar-nos ni un petit bocí del nostre inoblidable amic.